

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 62

гр. София, 30.07.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на тридесети юли през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ
майор ВАСИЛ М. ПЕТКОВ

като разгледа докладваното от полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА Въззивно частно наказателно дело № 20246000600051 по описа за 2024 година

образувано по въззивна частна жалба, вх. № 514/19.06.2024 г. от адв. И. Н. от АК - София, повереник на Ц. И. М., Д. С. М. и Л. А. Н. срещу определение № 14/22.05.2024 г. по ЧНД № 20/2024 г. на Военен съд – С..

Производството е по реда на чл. 243, ал. 8 НПК.

С определение № 14/22.05.2024 г. по ЧНД № 20/2024 г. на Военен съд – С. е потвърдено постановление от 27.11.2023 г. на военен прокурор от ВОП - С. за прекратяване на наказателното производство по ДП № 72-Сл/2021 г. по описа на ВОП - С., като обосновано и законосъобразно.

Във въззивната жалба се изтъкват съображения, че атакуваното определение е неправилно. Излагат се аргументи в подкрепа на това, че първоинстанционният съд преповтаря постановлението за прекратяване на ВОП - София и не дава категоричен отговор на поставените въпроси в жалбата на Ц. И. М., която е сестра на пострадалия, а не майка, както е записано в на стр.15 от атакуваното определение. Твърди се, че липсва отговор на въпроса къде се е намирала т.нар. „оранжева цев“, която е следвало да бъде описана в протокола за оглед на местопроизшествието. Липсва и яснота има ли изрична заповед за съхранение на боеприпасите, издадена от ръководителя на въпросното учение или всички боеприпаси са се съхранявали в участъците на същото. Твърди се, че са налице предположения за механизма, с който се е прострелял старши лейтенант М., както и че КСМТБЕ не дава отговор на този въпрос. Посочва се, че в постановлението за прекратяване на наказателното производство, прокурорът от ВОП - София е записано, че на 18.07.2001 г. пострадалият М. от мобилния си апарат „Хiaomi“ е провел разговор с абонат с №4, който е лице различно от близкия семеен кръг на пострадалия.

Сочи се, че както в постановлението, така и в атакуваното определение на съда не става ясно кое е това лице, какъв е бил разговора и това единствено може да бъде установено след получаване на отговор кой е абонатът, ползващ въпросния номер.

Излагат се аргументи за неправилност на определението, поради това, че съдът е приел, че около 20.13 ч. старшина Г. П. е позвънил на мобилния телефон, ползван от пострадалия М., но абонатът давал заето. Възражава се срещу извода на съда, че в 20.20 ч. свидетелите майор Х. и капитан Ж. са взели втори ключ от стая № 234, като капитан К. е отключил вратата, а майор Х. е отворил същата и заедно със свидетеля Е. Д. видели окървавения труп на пострадалия М., който се намирал на земята, легнал по гръб. Липсва отговор в колко часа е бил последния разговор от страна на старши лейтенант М., когато телефонът му е давал заето. Не е установено дали е имало такъв разговор и с кого.

Твърди се, че при обсъждането на намереното ДНК от неустановено лице от женски пол е направено едно предположение, че е налице неограничен брой лица от този пол и е невъзможно установяване на същото. Счита се, че не е било установено колко лица от женски пол към инкриминираната дата са се намирали на полигона в с. Н.с., за да бъде проверено твърдението, че въпросния боеприпас може да е бил в контакт с лице от женски пол, намиращо се на въпросното учение. Излагат се съждения, че както в атакуваното определение, така и в постановлението на прокурора, с което е прекратено наказателното производство по делото, е коментирана КППЕ, в която място е намерил инцидент на летище „Ч.“, който няма как да окаже въздействие върху психическото състояние на ст.л. М..

Иска се от въззивната инстанция да отмени определение № 14/22.05.2024 г. на Военен съд – С., с което е потвърдено постановление на ВОП - София, с което на основание чл. 243, ал.1 т.1, вр. чл. 24, ал.1, т.1 от НПК е прекратено наказателното производство по ДП № 72-Сл/2021 по описа на ВОП - С.; пр.пр. № 1480/2021 г. по описа на ВОП - С., като неправилно и да върне делото на ВОП - С. за продължаване на действия по разследването.

Въззивната частна жалба, вх. № 514/19.06.2024 г. от адв. И. Н., САК - повереник на Ц. И. М., Д. С. М. и Л. А. Н. против от атакуваното определение № 14/22.05.2024 г. по ЧНД № 20/2024 г. на Военен съд – С. е подадена в законоустановения 7-дневен срок, поради което е процесуално допустима. Разгледани по същество е неоснователна.

Произнасянето на първоинстанционният съд не търпи упрек, в смисъла вложен във въззивната жалба. С.ският военен съд е извършил необходимата и дължима проверка на обосноваността и правилността на оспореното пред него постановление за прекратяване на прокурор от ВОП - С., като е осъществил цялостен съдебен контрол върху него. Неоснователно се поддържа, че дейността на контролирания съд е в нарушение на изискванията на

Процесуалното движение на досъдебно производство № 72–Сл/2021 по описа на Военно-окръжна прокуратура - София до момента е следното:

Първоначално досъдебното производство е образувано с постановление на прокурор от ВОП - С. на 19.07.2021 г. с постановление по реда на чл. 212, ал.2 от НПК, за това, че на 19.08.20.. г. около 20.14 ч. в района на ПОБ „Н.с.“ в село М., област С., военнослужещ от Регионална служба „Военна полиция“ – гр. С. е склонил старши лейтенант Т. И. М. от Регионална служба „Военна полиция“ – П. към самоубийство и е последвало такова - престъпление по чл. 127, ал.1 от НК. Досъдебното производство е било образувано и първоначалните действия по разследване са били извършени от местно компетентната по смисъла на чл. 36, ал.1 от НПК прокуратура, а именно ВОП - С.. В хода на производството, с постановление от 16.08.20.. г. на главния прокурор, по реда на чл. 195, ал.5 от НПК, е разрешено действията по разследване в досъдебното производство да се извършат в съдебния район на Военно-окръжна прокуратура - С.. С постановление на прокурор от 19.08.2023 г. производството е прието във ВОП - С. и действията по разследване са извършени от ВОП - С.. След завършване на разследването, на 27.11.2023 г. прокурори от ВОП - С. са съставили постановление за прекратяване на наказателното производство. Срещу постановлението, на 11.04.2024 г. във ВОП - С., е постъпила жалба от пострадалите, чрез адвокат И. Н. Н. от САК. На 15.04.2024 г., жалбата, ведно с досъдебното производство, са изпратени от ВОП - С. в Софийски военен съд и е било образувано ЧНД 35/2024 г. по описа на СВС. С определение № 13/18.04.2024 г. състав на СВС е оставил без разглеждане жалбата срещу постановление за прекратяване от 27.11.2023 г. на наказателното производство по досъдебно производство № № 72–Сл/2021 по описа на Военно-окръжна прокуратура - С., като съдебното производство е прекратено, а делото изпратено по компетентност на Военен съд – С..

В хода на досъдебното производство няма привлечени обвиняеми лица.

В мотивите на определението на първоинстанционния съд е прието, че в постановлението е описана възприетата от прокурора фактическа обстановка основана на доказателствената съвкупност, след задълбочен анализ и обективно, всестранно и пълно разследване по делото.

Правилно от правна страна е отчетено, че за да е осъществен състава на чл. 127, ал.1 от НК от обективна и субективна страна следва да е налице действие и то в посочените от законодателя две форми на изпълнително деяние, а именно „подпомагане“ и „склоняване“. За да е налице „подпомагане“ следва да са били създадени благоприятни предпоставки за осъществяване на самоубийството, до неговото улесняване под някаква форма, за да е налице „склоняване“ следва дадено да склонява друго лице да посегне на живота си чрез убеждаване, подбуждане и други. В конкретиката

на случая, безспорно е установено, че на инкриминираната дата 19.07.21г., около 20. 20 часа старши лейтенант М. е бил намерен на пода в стая № 235 в сграда № 2008 в района на ПОБ - Н.с., с прострелна рана в главата, като личното му оръжие - Пистолет „.....“ S P 2..., кал.9x19мм с № SP4 се е намирало до него. По делото не се спори и досежно обстоятелството, че старши лейтенант М. е получил едно сляпо огнестрелно нараняване в областта на челото, срединно и малко над нивото на горните орбитални ръбове. Обективни са находките и обосновани са изводите, че проектилът, причинил нараняването е намерен заседнал на нивото на трети четвърти шиен прешлен вляво и отзад, отгоре-надолу и леко отдясно наляво. Верен е и изводът, че прострелването е станало в изправено положение на пострадалия старши лейтенант Т. И. М. от РС „ВП“ – П.. Въз основа на компетентно експертно становище е изведен верен извод, че намерената на местопроизшествието гилза е изстреляна от личното оръжие на старши лейтенант М. - Пистолет „.....“ SP 2..., кал. 9x19мм с № SP4.

В необходимата и достатъчна степен са анализирани писмените и гласни доказателства, както самостоятелно, така и при съпоставяне с останалата доказателствена съвкупност доказателствата по делото, което е довело до правилен и законосъобразен извод, че не са налице доказателства, които са водят до извод, че друго, неустановено лице е простреляло пострадалия, поради което от обективна и субективна страна не е осъществен състав на престъпление по чл. 115 от НК. Видно то приложената по делото съдебномедицинска експертиза, напълно изяснен е механизма на получените травматични увреждания, като и непосредствената причина за настъпване на смъртта. Въз основа на компетентни знания в областта на съдебната медицина, внимателно е изследвана възможността за самопрострелване в челото. Отчетено е разстоянието от което е произведен изстрела, както и в какво положение е бил стрелящият в момента на прострелването, взети са предвид обгария и са съпоставени с момента на настъпване на свърта. Експертите са категорични, че не може да бъде изключено, огнестрелното увреждане на пострадалия до е причинено от собствената му ръка.

В тази насока е и заключението на комплексната съдебно медицинска, трасологична и балестична експертиза. Вещите лица са изяснили най-вероятното положение на тялото на Т. И. М., към момента на инкриминираното деяние 19.07.2021 г. Безспорно е установено положението на главата на Т. М. при прострелването и разстоянието, от което е произведен изстрела, а именно от упор. От медицинска и балестични гледни точки е напълно възможно установеното огнестрелно нараняване да се получи и при самопрострелване с пистолет какъвто е установен на местопроизшествието. Не се оспорва извода, че пострадалия е получил едно единствено огнестрелно нараняване, както и, че прострелването е осъществено в изправено положение на пострадалия. Обективна и неоспорена е находката, че по двете ръце на пострадалия са намерени голям брой капсулни микрочастици, което обосновава извод, че оръжието с най-висока степен на вероятност е държано с

двете ръце. Посредством ексхумация на трупа, органите на досъдебното производство са установили, че намерения проектил е изстрелян от личното оръжие на М.. Анализът от медицинска гледна точка на характера, вида и локализацията на уврежданията на пострадалия М., установени при аутопсията и реаутопсия на трупа, позволяват извод, че прострелването може да бъде извършено със собствена ръка, респ. ръце. Съгласно съдебно-медицинската експертиза на труп, наличието на пръски кръв в областта на пръстите на дясната ръка, наличието на зацапвания с кръв и в областта на пръстите на лявата ръка, както и разположението и характеристиката на входната рана сочат, че пострадалият може сам да възпроизведе изстрела с огнестрелното оръжие като е опрял дулото на оръжието в областта на средата на челото, като е държал оръжието с дясната си ръка, а с лявата си е държал пистолета малко по-напред. Всички тези данни сочат, че пострадалият е държал сам оръжието с двете си ръце. Не са установени травматични увреждания, които да са получени при нападение от друго лице или при борба.

Приложените по делото съдебномедицински експертизи по метода на ДНК профилиране, изготвени след изследване на предоставен сравнителен материал, с цел определяне на ДНК профил, установяват, че част от клетъчния материал по изследвания патрон произхожда от Т. И. М., а останалата част произлиза от неизвестно към момента лице от женски пол различни от лицата Л. А. Н. и Ш. А. Г., от които е снет сравнителен биологичен материал. От материалите по делото и по-конкретно Книга за раздаване на оръжието и бойните припаси (вж. т. XX и т. XXV от д.п.), се установява, че старши лейтенант М. е получил боеприпасите месец преди прострелването. Няма данни, които да обосновават допълнителни процесуално-следствени действия по разследване към конкретни лица или група лица в обкръжението на пострадалия и извън него, с оглед изясняване самоличност на неустановено лице от женски пол. Въз основа на наличните доказателства в хода на досъдебното производство разследващите органи са изяснили този въпрос, доколкото са разполагали с данни за отношения на пострадалия със Л. А. Н. и Ш. А. Г.. Видно от протокола за изземване на обтривка от устна кухина, същите са предоставили доброволно образци за сравнително изследване. Дадените от тях показания са анализирани и съпоставени с доказателствената съвкупност и обективните данни и категорично сочат на извод, че нито една от двете не докосвала патрона. Несъстоятелно се явява възражението на защитата, че не е било установено колко лица от женски пол към инкриминираната дата са се намирали на полигона в „Н.с.“, за да бъде проверено твърдението, че въпросния боеприпас може да е бил в контакт с лице от женски пол, намиращо се на въпросното учение. По делото не се съдържат данни, които да налагат необходимост от вземане на биологичен материал от „всички“ лица от женски пол, присъствали на учението, за сравнителни и идентификационни изследвания. Следва да се има предвид, че в страната се използва и поддържа регистър - ДНК база данни с ДНК

профили на регистрирани лица. Организацията за изграждане и използване на информационни масиви от биологични профили на хора и следи, на сравнителни образци от ДНК профили на лица, уличени, обвинени или изтърпяващи наказания лишаване от свобода за умишлени престъпления е строго регламентирано със чл. 68 от ЗМВР и Инструкцията за работа с Националната система за ДНК идентификация. Образци от биологични продукти, на които се прави ДНК профил, могат да бъдат взети от заподозрени лица по повод разследването на конкретно престъпление или от уличени и обвиняеми, подлежащи на ДНК регистрация. В конкретния случай, преценката на разследващите органи е по отношение на посочените две лица - Л. А. Н. и Ш. А. Г. и резултата е категоричен и недвусмислен. Той не се оспорва. От друга страна, недопустимо е произволното и неконтролирано събиране на биологични данни без да са налице достатъчно данни, които да обосновават необходимост от това процесуално-следствено действие и при спазване на законово регламентираната за това процедура.

Следва да бъде посочено, че по делото е категорично установено, че М. е получил пистолета, с който е реализирано прострелването, ведно с 30 (тридесет) броя боеприпаси за него около 31 (тридесет и един) дни преди заминаването на ПОБ „Н.с.“, за което е положил подписа си в раздавателната ведомост, поради което верен е изводът на първоинстанционният съд, че за такъв дълъг период от време, биологична следа е възможно да бъде оставено от неизясним кръг от лица от женски пол, с които М. се е срещал при ежедневната му служебна дейност и личен живот.

Обективно и според действителното им съдържание първоинстанционният съд е анализирал заключенията на съдебнопсихиатричната и психологична експертиза.

Относно твърдението на повереника, че липсва отговор на въпроса къде се е намирала т.нар. „оранжева цев“, която е следвало да бъде описана в огледа на местопроизшествието. Безспорно първоначалния оглед на местопроизшествието, извършен от следователи от ВОП - С. е повърхностен и именно това е наложило органите по разследването да извършат допълнителен оглед. Допуснатите пороци в първоначалния оглед са резултат от недобра професионална подготовка, тъй като посредством извършването на огледа трябва да се установи и изследва обстановката на мястото, където е настъпил вредоносният резултат и да се открият, фиксират и изземат следи и други веществени доказателства, които да дадат информация за обстоятелствата, при които е възникнал инцидентът. Именно поради това, в първоначалния оглед е допуснат пропуск като не е било описано къде е била т.нар. „оранжева цев“ на пистолета, която се е била ползвала по време на занятията. Именно поради това тя не е приобщена като веществено доказателство по делото, при неотложните действия по разследване от ВОП – С., за да бъде изследвана. Отделно от това, действащото Споразумение между

правителството на Република България и правителството на САЩ за сътрудничество в областта на отбраната, ратифицирано със закон, приет от 40-то НС на 26.05.2006 г., обн. ДВ бр. 46/06.06.2006 г., в сила за България от 12.06.2006 г., член X Наказателна юрисдикция, е изисквало за някои от действията съгласие на Пентагона, каквото липсва. Ето защо, констатираните пропуски са наложили извършването на множество допълнителни следствени действия от българските органи по разследването и въпреки, че ограничителното действие на посоченото споразумение, процесуално-следствените действия и събраните писмени, гласни и веществени доказателства са в достатъчен обем да установят обективната истина по делото. Правилно са ценени самостоятелно и в съвкупност и са обосנוвали правилни изводи.

Несъстоятелно се явява твърдението, за яснота относно наличието на изрична заповед за съхранение на боеприпасите, издадена от ръководителя на въпросното учение или всички боеприпаси са се съхранявали в участъците на същото. По отношение на съхранението на оръжие и боеприпаси по време на учения са действали Мерки за безопасност за участващия в учението личен състав по време на маршове и при действия на ПУП „Н.с.“, утвърдени със Заповед № 3826/02.07.2021 г.; Устава на въоръжените сили на република България, приложение № 2 от „Курс за стрелбите със стрелково оръжие и бойни машини в Българската армия, наставленията и другите нормативни актове. Специално внимание е обърнато на съхранението на оръжието и боеприпасите, включително стриктно спазване на т. 99 от „Ръководството за поддържане, съхраняване и експлоатация на въоръжението и бойните припаси - част I“. В допълнение следва да се отбележи, че видно от справка, рег. №2/ 24.08.20.. г., издадена от Началника на РУ гр.П. – ОДМВР старши лейтенант Т. М. е притежавал на законно основание РСНУ №4, валидно до 09.08.20.. г. и е съхранявал, носил и употребявал късо нарезно оръжие нужно за самоохрана и ловно оръжие. Същият е притежавал ловна гладкоцевна пушка, кал.12 „Б.“; ловна гладкоцевна пушка, кал.12 „Л.“; пистолет „Г.“, мод. 43 с 45 бр. патрони, кал. 9x19; пистолет „....“ мод. ...8 и 45 бр. патрони кал. 9x19, като не са открити нарушения при съхранението носенето и употребата на огнестрелни оръжия от Т. И. М.. Законното притежаване на изброените огнестрелни оръжия води еднозначен извод за знания, опит и умения свързани предназначението, употребата и предвидените нормативни изисквания към мерките за безопасност.

Настоящият въззивен съдебен състав не намира основание да се съгласи с възражението на повереника адв. Н., че са налице предположения за механизма, с който се е прострелял старши лейтенант Т. М., както и че КСМТБЕ не дава отговор на този въпрос. Комплексната съдебно медицинска, трасологична и балестична експертиза е точна, конкретна, ясна и непротиворечива. Настоящият състав категорично не споделя доводите в жалбата и ги намира за несъстоятелни.

Неоснователно е твърдението за неправилност на изводите на първоинстанционният съд във връзка с инцидента на летище „Ч.“ и по-конкретно дали е въздействал върху психическото състояние на старши лейтенант Т. М.. Изводът на първоинстанционният съд не носи правните белези на предположение. Основният съд се е мотивирал с надлежно събрани годни доказателствени източници, каквато безспорно е съдебнопсихиатричната и психологична експертиза. Относно психическото състояние на старши лейтенант М., преди и в деня на инцидента, са показанията на свидетелите Й., Б. Х., А. Д., М., които споделят, че ст. М. бил притеснен, бил в нервна криза, плачел и се притеснявал както за случая в „Ч.“ така и за занятието в „Н.с.“. Свидетелските показания са източник на информация, чиято достоверност не е компрометирана по делото. Разпитаните по делото свидетели старшина Г. С. П., лейтенант В. П., д-р И. С., И. Ж., майор Б. Х., полк. Д. Г. старшина Й. Й., И. Т. М., Д. М., Л. Н., подполк. И. К., Б. Н., Ц. М., Р. С., С. П., Я. В., В. Ц., А. К. и В. Р. и данните, материализирани в протоколите за психологично изследване от 2016, 2019, 2020 и 2021 г. Въз основа на компетентен анализ на вещите лица е изведен извод, че по отношение на старши лейтенант М. на инкриминираната дата 19.07.2021г., е било налице психическо състояние на интензивна тревожност, количествен нарушен волеви контрол и не е изключена възможността за реализиране на суицидна идея, намерение и суициден акт без предварителни намерения и подготвен план. Ето защо, изводите на първоинстанционният съд в тази насока не се опровергават от доказателствените източници и се споделят от настоящата инстанция.

На следващо място, твърди се, че в постановлението за прекратяване на наказателното производство, прокурорът от ВОП - София е записано, че на 18.07.2021 г. пострадалият М. от мобилния си апарат „Xiaomi“ е провел разговор с абонат с №4, който е лице различно от близкия семеен кръг на пострадалия. Сочи се, че както в постановлението, така и в атакуваното определение на съда не става ясно кое е това лице, какъв е бил разговора и това единствено може да бъде установено след получаване на отговор кой е абонатът, ползващ въпросния номер. Вярно е, че в обстоятелствената част на постановлението от 27.11.2023 г. за прекратяване на наказателното производство, на л. 19 е описано, че старши лейтенант М. е провел разговор с лице извън семейния му кръг. За анализ на цялата налична потребителска информация от ползвания от него мобилен апарат „Xiaomi“, а именно регистър на обажданията, текстови съобщения, електронна поща, посещавани сайтове, списък с контакти, изображения, потребителски профили и други, е била назначена съдебно-техническа експертиза. В експертното заключение детайлно са анализирани обажданията и текстовите съобщения за времето от 12.07.2021 г. до 19.07.2021 г., като разследващите органи са установили, че ст. лейт. М. е провеждал разговори изключително с лица от близкия семеен кръг – баща, майка, сестра и Л. Н.. Органите на

досъдебното производство са проявили процесуална активност, като за установяване на комуникаторите, регистрирани в мобилен апарат „Xiaomi“, са били изискани справки от мобилните оператори в страната. Отговорите от мобилните оператори са приобщени по надлежния процесуален ред към доказателствената съвкупност по делото и надлежно приложени в т. XVII от досъдебното производство.

В постановлението на прокурора са описани последователно и в хронологичен ред събитията, които са настъпили преди и във връзка с организацията на провеждане на ротното тактическото учение на декларираната рота „Военна полиция“ – „Отвъд хоризонта 21“. За командир на Втори сектор РС „Военна полиция“ – П. бил определен старши лейтенант Т. М.. За времето на учението в ПОБ „Н.с.“ са били провеждани ежедневни инструктажи за мерките за безопасност. От материалите по делото се установява, че около една седмица преди отиване умението се е завърнал от ползван 20 дни отпуск по болест. За обстоятелството, че преди качване на полигона М. е бил притеснен свидетелства Й. Й., чиито разпит е приложен на л. 53, т.2 от д.п. На л.11 от постановлението е описано, че вечерта на 18.07.2021 г. свидетелят по делото старшина А. Д. отишъл в стаята, за да изясни всичко по докладите, които М. следва да извърши на следващия ден – деня на същинското учение.

Несъстоятелно се явява твърдението в жалбата, че липсва отговор в колко часа е бил последния разговор от страна на старши лейтенант М., дали е имало такъв разговор и с кого. Видно от приложената по делото съдебна компютърно-техническа експертиза на мобилен апарат „Xiaomi“, последният изходящ разговор от старши лейтенант Т. М. е бил на 18.07.2021 г. в 18:18:40 часа с майка му и е продължил около 20 минути и 17 секунди. Конкретно в деня на инкриминираното деяние – 19.07.2021 г. старши лейтенант Т. М. е имал 14 (четиринадесет) броя пропуснати обаждания, т.е през целия ден не е отговорил на нито едно повикване, като в това число от баща му и от Л. Н..

Настоящият въззивен съдебен състав, след като извърши цялостна проверка на атакуваното определение намери, че същото е постановено при обективно, всестранно и пълно изясняване на фактическата обстановка по делото и след критичен анализ на изводите на представителите на държавното обвинение в постановление за прекратяване на наказателното производство от 27.11.2023 г. Извършената от основната инстанция проверка за наличието на наведените във жалбата срещу това постановление основания правилно са обосновавали извод за тяхната неоснователност. Първоинстанционният съд е извършил самостоятелна преценка на всички относими и допустими доказателства за обстоятелствата, включени в предмета на делото, очертани в обстоятелствената част на прокурорския акт, като принципно е спазен процесуалния ред, гарантиращ тяхната годност и възможността на базата на

тях да се изграждат изводите на съда за релевантните по делото факти. Обсъдил е в пълнота всички доказателствените източници. Вярната интерпретация на доказателствата и средствата за тяхното установяване е позволила на основния съд да направи и верни изводи по фактите, които се споделят от въззивната инстанция. Наведените във въззивната частна жалба от адв. И. Н. - повереник на Ц. И. М., Д. С. М. и Л. А. Н. против атакуваното определение № 14/22.05.2024 г. по ЧНД № 20/2024 г. на Военен съд – С. са задълбочено обсъдени от решаващия съд, като в тази насока не се констатира логически грешки, неясноти или непълноти в мотивната част на определението, постановено от състав на Военен съд - С.. Въз основа на анализа на доказателствената съвкупност в досъдебното производство, първоинстанционният съд е извел правилен и законосъобразен извод, че не няма данни конкретно лице да е въздействало върху починалия по какъвто и да е било начин към самоубийство, поради което и няма извършено престъпление по чл. 127 ал.1 от НК. Събраните и анализирани доказателства не сочат към извод за конкретно лице, което да е извършило конкретни действия, респ. бездействия за да е подпомогнал или склонил старши лейтенант Т. М. към самоубийство. По делото държавното обвинение не е повдигнало обвинение срещу конкретно лице за извършено престъпление по чл. 127, ал.1 от НК.

Правилно първоинстанционният съд е приел, че не може да се направи извод и за осъществен състав на престъпление по чл. 115 от НК, тъй като не са налице данни за действия или бездействия на друго лице, което да е довело до причиняване смъртта на старши лейтенант Т. М..

Неоснователно е и искането за продължаване на разследването и извършване на други следствени действия. Събрани са всички възможни и необходими доказателства. Когато липсва основен обективен признак на извършено престъпление от общ характер, както и на субективен елемент, които да дадат основание да се приеме, че липсва извършено съставомерно деяние по смисъла на НК, както е в случая, наказателното производство следва да се прекрати, тъй като не е налице престъпление.

При установените факти, както прокурорът, така и първоинстанционният съд, са постановили обосновани на доказателствата и съобразени с материалния и процесуален наказателен закон актове, поради което въззивната инстанция ги намира за правилни, а оспорващата ги жалба - за неоснователна, както и да доведе до претендираните с нея правни последици.

Ето защо, мотивиран от изложените съображения и на основание чл. 243, ал.8 от НПК, Военно-апелативния съд на Република България

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 14/22.05.2024 г. по ЧНД № 20/2024 г.

по описа на Военен съд – С..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на жалба или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____